

anden Side har erfaret, at der i den Henseende er Dvsler blandt den islandske Befolkning, og at jeg har nogen Formodning om, at en Forandring i saa Henseende vil kunne foretages uden nogen Forøgelse af Statens Tilskud til Postdamppsbene, men jeg tvivler paa, at den vil kunne udføres allerede nu, fordi Planen for Farten i det følgende Aar allerede er udgaaet, ikke alene til Island, men, jeg kan sige, over hele den civiliserede Verden; det vilde altsaa være forbundet med Vanskelighed nu at faae denne Fartplan tilbagefaldd og en anden sat i Gang. Jeg skal imidlertid ved Siden deraf udtale, at sjøndt jeg nærer den Formening, at nogen Forandring, og maaste en hensigtsmæssig Forandring, kan foretages i den Plan, der nu foreligger, vil det dog neppe kunne ske saaledes, at de 7 Farter her fra Kjøbenhavn bibeholdes; det vilde vistnok være nødvendigt at indskrænke Arcturus's Farter og sætte dem til 6 i Stedet for 7. Jeg har saaledes ikke Noget imod at modtage den foreslaaede Sum med Tilfjendegivelse af, at Ministeren om muligt iaar, hvis det gjælder om smaa Forandringer, der ikke have Indflydelse paa hele den store Fart, men i ethvert Tilfælde til næste Aar vil kunne tage under Overveielse, om der med Hensyn til denne Fart kan foretages saadanne Forandringer, der kunne gjøre den mere tilfredsstillende for den islandske Befolkning — Med Hensyn til hvad der blev udtalt af den ærede Ordfører angaaende Forandring i Rigsdagens Lokaler, skal jeg nu efter den Anledning, som den ærede Formands Udtalelser give mig, indskrænke mig til at sige, at de Byggeforetagender, som ere paatænkte her i Rigsdagen, vilde blive udførte udelukkende efter Forslag af de ærede Formænd, og uden at jeg for min Del har havt Anledning til derimod at gjøre nogen Indvendning. Naar den ærede Ordfører ansøgte, at et af de Niemed, man søgte at opnaa, var at skaffe Ministrene bedre Lokale, er dette ganske rigtigt, og for saa vidt det kan ske, vil det blive modtaget med saa meget større Tilfredsstillelse, som det ikke er personlige Hensyn til Ministrene alene, der gjøre, at Sagen har sin Betydning, men ogsaa Hensynet til de ikke saa, der under Ministrenes Ophold i Rigsdagen ønske at samtale med dem, og til Unskeligheden af, at der da kan være et Bærelse, hvor man kan føre disse Mænd ind, uden at Andre behøve at overvære Samtalen med dem. Med Hensyn til det hertil stillede Underændringsforslag, der endnu ikke er motiveret af den ærede Forslagsstiller, men som er nævnt af den ærede Ordfører, skal jeg tillade mig at sige et Par Ord. Det er ganske kort det, at den Nedsættelse af den forlangte Sum, som i Ændringsforslaget er foreslaaet, vil bevirke, at den hele Ombygning og Forandring af Rigsdagens Lokaler ikke vil kunne foregaa. Det er aldeles nødvendigt at skaffe det Lokale til Uden-

rigsministeriets Arkiv, som den ærede Forslagsstiller har troet kunde undværes, og dersom det bliver negtet, vil det hele Foretagende gaa istaa. — Angaaende Forslaget under Nr. 28 skal jeg kun bemærke, at det ganske vist skal blive taget under Overveielse, hvorvidt der kan være Anledning til at foretage nogen Forandring med Hensyn til Spørgsmaalet om de 7 og de 3 pCt. til Bygningsinspektørerne; men jeg tror ikke, det er muligt at de Procenter, som allerede i en lang Række have været opførte, kunne undværes ved Ændringene. Disse ere nemlig baserede paa, at dette Tillæg gives, og det har været anvendt ikke alene til usforudsete Udgifter, men tillige til en ved mange Leiligheder aldeles nødvendig Kontrol, et aldeles nødvendigt Tilsyn ved Udførelsen af disse Arbejder. Med Hensyn til de 3 pCt. skal jeg indrømme, at der kan være Anledning til nærmere at undersøge, hvorvidt de i alle Tilfælde bør ydes, og i alt Fald skal Sagen blive overveiet, inden næste Aars Finantslov bliver forelagt. — Forslaget under Nr. 74 gaar ud paa at negte et Beløb af 50,000 Kr. til Udstillingen i Paris. Det gjør mig ondt, at Danmark herved sandsynligvis i det Hele vil blive forhindret fra at kunne deltage i denne Udstilling, fordi jeg veed, at man i Paris lægger særdeles Vægt paa, at Danmark kunde komme til at deltage deri, ogsaa af den Grund, at der, naar Danmark ikke kommer til at deltage i Udstillingen, er Udsigt til, at den nordiske Industri og Kunst slet ikke vil blive repræsenteret der. Jeg indrømmer imidlertid, at der efter den Stemning, som har givet sig tilkjende mellem de Industridrivende her i Landet i en Adresse, hvis Indhold er mig bekendt, og som skal være forsynet med mangfoldige Underkrifter — den er mig nemlig for Eiden endnu ikke officielt meddeelt — efter min Opfattelse formodentlig heller ikke er Udsigt til, at en Bevilling af 50,000 Kr. vil kunne lede til en ønskelig Deltagelse i Udstillingen for vort Bedkommende. Naar man nu ved et Ændringsforslag har foreslaaet en Bevilling af 25,000 Kr. for at sætte den Komite, der ordner Kunstudstillingen i Kjøbenhavn, i Stand til at faae vor Kunst repræsenteret i Paris, kan jeg i dette Øieblik ikke vide, om en saadan Bevilling vil kunne lede til Forsmaalets Opfyldelse. Jeg veed nemlig ikke, om Deltagelse kan foregaa delvis, ligesom jeg heller ikke, da jeg ikke har Kjendskab til disse Forhold, er i Stand til at bedømme, om man paa en saa omfattende Maade som ønskeligt vil kunne se Landet repræsenteret, naar disse Arbejder ere de eneste, som sendes. Da Sagen nu imidlertid er kommen til at angaa en Udstilling af Kunstgjenstande, henhører den ikke længer under min Resjort, men under den ærede Kultusminister, som jo har erklæret sig villig til at modtage den. — Forslagene under Nr. 75, 76, 77 give mig ikke Anledning til nogen Bemærkning. — De Bemærkninger, der